

NOTAT

Saksnr.: 10/1415

Lovanvendelse:

Dato:

OMBUDETS UTTALELSE

Sakens bakgrunn

Framstillingen av sakens bakgrunn bygger på partenes skriftlige redegjørelser til ombudet.

X har tatt kontakt med Y for å få bistand til å finne en ny bolig. X har opplyst at kvinnen hun leide bolig av og kvinnens sønner har sjikanert og slått henne.

X har opplyst at hun er av reisende slekt.

Y avslo søknad om samvær med barn, nødhjelp, tannlege og bolig den 14. juli 2010. I vedtaket framgår det at Y finner at X vil være i stand til å sørge for eget livsopphold, og ikke oppfyller vilkårene om økonomisk stønad etter Lov om sosiale tjenester § 18.

Y har sendt en bekymringsmelding for A til Sted Z barneverntjeneste den 16. juli 2010. Det går fram av bekymringsmeldingen at "Ys bekymring går ut på at en 16 år gammel gutt skal leve med mor under de forhold som hun selv beskriver. Dersom dette er sant, er det helt utilrådelig, selv under et kortere tidsrom".

Y orienterte X i en e-post av 16. juli 2010 om at Y var bekymret for boligsituasjonen hennes og at hun skulle ha samvær med sønnen under slike forhold, og derfor hadde sendt en bekymringsmelding til barneverntjenesten.

X klaget til ombudet den 16. juli 2010.

Partenes syn på saken

X:

X mener Y ikke har bistått henne med å finne bolig, og at dette skyldes at hun er av reisende slekt. Y har ikke gitt henne praktisk hjelp. Dersom Y er bekymret for sønnen hennes, burde hun heller få hjelp til å flytte.

X viser til at kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen skal medvirke til å skaffe bolig til vanskeligstilte som ikke selv kan ivareta sine interesser på boligmarkedet, og at kommunen er forpliktet til å finne bolig til dem som ikke klarer det selv.

Boligsituasjonen hennes og at hun har "hemmelig" telefonnummer er nå grunnen til at Y har sett seg nødt til å sende en bekymringsmelding til barnevernet.

X viser til at den reisende slekten hennes har blitt fratatt barna sine i flere hundre år av den norske stat fordi de ikke har fått et sted å bo.

Årsaken til at X ikke kom på et møte hos Y er at hun fikk en e-post hvor det stod at Y ikke kunne hjelpe henne. Deretter fokuserte Y på bekymringsmeldingen til barnevernet.

X mener også at Y ikke svarer henne og at hun i praksis ikke har klagemuligheter.

Y:

Y avviser Xs påstander om diskriminering på grunn av etnisitet.

Y har vist til at Y har tilbudt X kartleggingssamtale for råd og veiledning. Dette er standard prosedyre for kontoret og i tråd med intensjonen i Lov om sosiale tjenester i Y om at råd og veiledning skal prøves først som primær hjelpeform. X hadde i tillegg levert skriftlig søknad som ikke var tilstrekkelig dokumentert til at vedtak kunne fattes.

X ønsket ikke å møte til samtale. Søknaden ble da behandlet på grunnlag av foreliggende opplysninger, samt opplysninger vedrørende ytelser fra Y. Avslaget er begrunnet med at X på søknadstidspunktet ble vurdert å ligge vesentlig over kommunens norm for livsopphold og derfor var selvhjulpen.

I henhold til Lov om sosiale tjenester ble det sendt melding til Barneverntjenesten på bakgrunn av bekymring for guttens omsorgssituasjon under opphold hos mor.

Y var på dette tidspunktet ikke kjent med Xs etniske bakgrunn.

Rettslig grunnlag

Ombudet kan gi uttalelse om et forhold er i strid med diskrimineringsloven eller ikke, jf. diskrimineringsombudsloven § 3 tredje ledd, jf. § 1 annet ledd nr. 2.

Diskrimineringsloven forbyr forskjellsbehandling på grunn av etnisitet, nasjonal opprinnelse, avstamning, hudfarge, språk, religion eller livssyn, jf. loven § 4 første ledd.

Med direkte diskriminering menes at en handling eller unnløtelse har som formål eller virkning at personer eller foretak pÅ grunnlag som nevnt over blir behandlet dÅrligere enn andre blir, er blitt eller ville blitt behandlet i en tilsvarende situasjon.

Dersom det foreligger omstendigheter som gir grunn til Å tro at det har skjedd diskriminering, skal det legges til grunn at diskriminering har funnet sted, hvis ikke den som er ansvarlig for handlingen, unnløtelsen eller ytringen sannsynliggjør at det likevel ikke har skjedd diskriminering, jf. diskrimineringsloven § 10.

Ombudets vurdering

X har bedt ombudet ta stilling til om Y har handlet i strid med diskrimineringsloven § 4 ved at Y ikke har bistått henne tilstrekkelig med Å få tilgang til bolig og sendt en bekymringsmelding til barneverntjenesten for sønnen hennes.

Dersom ombudet finner at det er *grunn til Å tro* at etnisitet har hatt betydning for Ys manglende bistand når det gjelder bolig og bekymringsmeldingen til barneverntjenesten, går bevisbyrden over pÅ Y. Y må da sannsynliggjøre at diskriminering ikke har skjedd.

Ombudet kan ikke ta stilling til om X burde fått ytterligere bistand fra Y etter for eksempel sosialtjenesteloven. Ombudet kan heller ikke ta stilling til om bekymringsmeldingen til barneverntjenesten er velbegrunnet eller ikke. Ombudet kan kun ta stilling til om Y beslutninger i denne saken skyldes Xs bakgrunn av reisende slekt.

X har utvilsomt ikke følt seg hørt og ivaretatt av Y . X har vist til at dersom Y hadde bistått henne i finne ny bolig, hadde det ikke vært nødvendig med en bekymringsmelding til barneverntjenesten. Ombudet finner imidlertid ikke holdepunkter i sakens dokumenter som gir grunn til Å tro at Xs etnisitet har spilt inn pÅ Ys bistand i denne saken, jf. diskrimineringsloven § 10.

PÅ bakgrunn av framlagt dokumentasjon og opplysninger i saken finner ombudet at

Y ikke har handlet i strid med diskrimineringsloven § 4 gjennom sine handlinger overfor X.

Dersom X ønsker en vurdering av om Y har handlet urett eller

begått feil i saksbehandlingen sin, herunder manglende svar eller mulighet til å klage på Ys vedtak, kan hun klage til Stortingets ombudsmann for forvaltningen (Sivilombudsmannen).

Konklusjon

Y har ikke handlet i strid med diskrimineringsloven § 4 ved ikke å etterkomme Xs ønske om bistand til å få tilgang til ny bolig.

Y har ikke handlet i strid med diskrimineringsloven § 4 ved å sende en bekymringsmelding til Sted Z barneverntjeneste.